

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETES - DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " Egyes szám 20 fillér.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

DLUHOPOLSKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Coeducation.

Irtá: **Kemény Ferencz.**

főreáliskolai igazgató.

Ujabbán mind gyakrabban halljuk említeni ezt a kifejezést, mely alatt a két nembeli ifjuságnak együttes nevelő-oktatása értendő és melyben sokan, az annyira áhitozott, pedagógiai bölcsék-kövét vélik feltalálni. A coeducation-nak hazája Amerika és Skandinávia, ahonnan Anglián át eljutott Németországba és immár elméletben hozzánk is. Ennek, az Egyesült-államokban bevált és elterjedt módszernek állítólagos előnyei a következők: 1.) csekélyebb kiadások, 2.) visszatérés a természetes rendszerhez, 3.) könnyebb fegyelmelés, 4.) erősebb szellemi ösztönzés, 5.) helyesebb egyensúly a különböző tantárgyakban, 6.) jobb modor, 7.) megakadályozása annak hogy a férfi és női elemek túltengésre jussanak, s végül 8.) az erkölcsi veszélynek kiküszöbölése.

A coeducation egyébiránt nem új találmány s még csak amerikai szabadság sem. Vallotta ezt az

ujabb korban már a német Jean Paul is, a ki szerint; Az iskolában való jó viselkedésnek legjobb biztosítója a nemeknek együttes nevelése: két fiu megóv tizenkét leányt és megfordítva.

Mindkét nembeli ifjuságnak közös neveléséről értekezett Stöcker Helén k. a. dr. phil. Boroszlóban. Hangsúlyozta, hogy a számos államban máris meghonosított közös nevelésnek nagy előnyeit az ellenzők olyan érveléssel igyekeznek lerontani, amely a coeducation elismert tekintélyeinek állítása szerint éppenséggel nem jogosult sőt a közösség mellett szól. Ez az állítólagos érv: az erkölcsi veszély, mely tapasztalattal rendelkező nevelő tanúsága szerint ép a közös nevelésnél redukálódik a minimumra. Ezt vallja Jean Paul is, mondván: Nem vállalom felelőséget oly iskolának erkölcsi ségért, amelyben csak fiuk ülnek, de olyanért sem, melyben csak leányok vannak; de feltétlenül kezeskedem azért, hogy olyan iskolákban, amelyben mindkettőjüket együttesen tanítják, semmi erkölestelen dolog elő nem fordul.*

A dolog szélesebb vonatkozásaiban Krafft-Ebing Rikárd, német-orvos sz: 1840. figyelmét sem kerülte ki; a két nemnek rideg elszigetelése a társadalomban — mondja ő — szintén veszélyvel jár: az elkülönítés fokozza az egyesülésnek vágyát. Erkölcsi leányokkal való érintkezés nem az érzékiséget kelti fel, hanem a nemesebb érzéseket.

A figyelmes olvasó nyomban észreveszi, hogy itt két különböző dolgról van szó: a két nembeli ifjuságnak együttlétéről az iskolában és majdan a társaságban. Hogy megítélhessük azt, vajjon a mi viszonyaink között helyén való volna-e a coeducation, élesen külön kell választani két állapotot, amelynek orvoslása ugyan-csak két különböző eljárást kíván. Először vissza kellene állítani a félig-meddig normális állapotot, s csak azután jöhetnek szóba a normális eszközök annak megőrzése és fejlesztése érdekében. Mai viszonyaink között azonban, ahol

*) Egy kicsit merész állítás, mert konkoly a tiszta buza között is előfordul. Szerk.

A „Heves és Vidéke” tárcája.

Erdei történet.

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —

Irtá: **Gárdonyi Géza.**

Suhogás támadt az erdőn. Egyre növekvően közeledett, mint mikor éjjel nyári zápor fut át a falun.

— Ihol a szél, — mondotta a fiu.

Abban a pillanatban megmozdult a fejük fölött is a fák koronája. Sűrű havazásként hullott a zuzmara a fejükre.

— Ugy-e mondtam! — kiáltotta a fiu a fejét megrázva.

A leány is az arezára vonta a meleg kendőt. Fázósan összeborzadt.

A lábnymok utja egyre nehezebben volt megtalálható. Az esti sötétség is homályosabbá vált. A szél ropogva rázta a fákat, s fagyosan suhant a nyakuk közé. A havat is fujta ide-oda, mintha láthatatlan szellemek söpörnék az erdőn.

Már csak gondolomra mentek. Nem beszéltek többé. Mind a ketten behuhták a nyakukat. Egy-egy erős szélrohamnál megálltak. A szél oldalt kapdosta Évának a kötényét, mintha le akarná szakítani. Minduntalan havat esapott az arezukba.

— Istenem! — sirta magában a leány, — hogyan jutok haza?

— Ne maradozz el! — kiáltotta a fiu. S kis gyűrött piros zsebkendőjét elővonta. Próbálta, hogy bekötheti-e vele a fejét? De kicsi volt a kendő, hát csak visszadugta a zsebébe.

A sötétség gyorsan terjedezett. Már gondot okozott az is, hogy a fákat kike-tüljék. Az ó-erdőből csak ki birtak irányozódni, de a cseplesz sűrűjében minduntalan fákba ütköztek. A szemüket behunyva kellett menniök. Az ágak léptenyomon az arezukba csapódtak. Imre maga elé tartotta a kezét; Éva szüntelenül huzkodta a kendőt az arezára. A szoknyája is reesegeve hasadozott. A lábuk botladozott.

És a szél már harsogva tördelte az erdőt.

Imre valami hirtelen lejtőbe lódult bele. Megdőbbsenve állt meg. Amikor futottak, nem értek akkora lejtőt.

— Eltévedtünk.

A leány reszketett.

— Emerre kell tartanunk, — rebegte, — hidd el, Imre, hogy erre. A szél terelt el bennünket az irányból.

S mentek arra, amerre a leány gondolta. De ott ismeretlennek rémlett a tájkék. Erdőben a fák oly egyformák! ki-vált, ha sötét is van.

De csak mentek fáradhatatlanul. Egy-egy szélrohamnál hátat fordítottak a szélnek, aztán újra tovább láboltak a hóban.

Talán egy órát is mentek már. Arra nem is gondoltak többé, hogy a sapkát meg a fájokat megtalálják.

Csak haza birjanak jutni!

Imre még mélyebb lejtőbe lódult. Az éppen jó volt, mert szélroham érte őket. A mélyben elshogott a fejök felett.

— Pihenjünk, Imre, — mondotta a leány, — már nem birom.

— Várj, talán valami száraz helyet találunk, — felelte a fiu.

S kikepesztettek a tulsó emelkedőre. Lassabban mentek tovább.

Vékony fák helyett öregek közé jutottak. Fekete óriásokként álltak a fák a szürke esti homályban, s mintha a karjukkal integettek volna...

— Megint az ó erdőben vagyunk, — szölt megdőbbsenve a fiu.

Egy nagy fa mellé állott. A szél megtört ott a fa derekán. A leány leült és szepegett.

— Sohse ríjj, — felelte a fiu. —

Addig megyünk, míg ki nem találunk.

— Sohse találunk ki!

— Aj, dehogynem. A szél majd csak eláll. Aztán éjjel felé feljön a hold is.

— Megvernek otthon...

— Engem meg a süvegemért vernek meg. Dehát majd megmondjuk, hogy...

Viszünk haza egy-egy nagy faágat. A szél tört eleget. Még az is meglehet, hogy a sapkát megtaláljuk, meg a terhünket is.

már zsenge korban találkozunk romlott erkölcsű gyermekekkel s ahol még a családban is nem ritkán erkölestelen esetek származnak a nevelők, nevelőnők és ellenkező nemű tanítványaik között, a coeducation-nak meghonosításával veszedelmes kísérletezésnek tartanám, mert ez a mételtynek gyors terjedését csak fokozná. Nálunk még a Krafft-Ebing említette, társas érintkezésben is óvatosságra és éber ellenőrzésre van szükség, mert az ő tétele meg is fordítható: erkölssős lényeknek érintkezése nemesít, de erkölesteleneké rombol és pusztít.

Ha normális gyermekekkel és szülőkkel rendelkezünk, szóval ha a mai társadalom erkölcsileg ép és egészséges volna, akkor lehetne az együttes nevelésre gondolni, helyesebben akkor nem is volna rá szükség. Ma azonban se erkölcsi javításra, se érzéki edzésre nem alkalmas.

A lelkiismeretes pedagógus, de minden komolyan gondolkodó ember előtt a coeducation meghonosítása gyanus vagy legalább is veszedelmes kísérletnek fog feltűnni már csak azért is, mert a mai rendszert egy csapással, tehát erőszakosan óhajtja megváltoztatni, még pedig természetellenes megfordított sorrendben: kezdték a főiskolákban és most a középiskolákkal akarják folytatni. Hol itt a logika? s miért hagyják az elemi iskolát legvégére vagy mellőzik az együttes nevelésnek ezt a természetes előkészítő fokát?

Legyen szabad végül egy pozitív tapasztalat alapján arra utalnom, hogy még olyan országokban is, mint az Egyesült-Államok és Svédország, ahol az

együttes nevelést, régóta meghonosították, akadnak hivatott egyének, akik ezt a módszert nem tartják tökéletesnek és hátrányoktól mentesnek.

Hogy nálunk, ahol a közvélemény, de még a tanügyi körök is oly mohó érdeklődéssel viselkednek a külföldi tetszetős reformok iránt, napirendre került a coeducation, azon ne esedálkozzunk. Ha jól emlékszem, már 1903. április havában vitatkoztak róla a Magyar tanítók kaszinójában, az idén pedig a feministák karolták fel és igyekeztek egy rohammal diadalra juttatni. Nehogy azonban elfogultsággal és elvi ellenzékieskedéssel vádoltassam, kijelentem a következőket:

Az együttes nevelést a kised-ovó természetes folytatásaként az elemi iskolában kell megkezdeni s fokozatosan lehet alulról felfelé mind a négy osztályban meghonosítani. Ezzel kapcsolatban nem ajánlhatom eléggé, hogy az elemi iskolai tanítást kizárólag nőkre kell bízni s ott a tanítók helyébe fokozatosan tanítónőket kellene alkalmazni. Ezzel nem csupán az iskola nyerne, mert mint tudva van, a nő rátermett egyéni tulajdonságainál fogva is alkalmasabb a 6—10 éves gyermek nevelésére, hanem egyuttal egy égető társadalmi problémát is igazságosan és könnyű szerrel oldanánk meg, amennyiben keresethez juttatnánk sok ezer leányt, aki a tanítónői oklevélnek birtokában van. Ha ezt a mélyreható reformot lépésről lépésre valósítanók meg — a most alkalmazásban levő tanítók jogainak sérelme nélkül és a meglevő tanítóképzőknek tanítónőképzőkkel való fokozatos átvál-

toztatásával — az erősebb nemnek sem lesz oka és joga a panaszkodásra, mert ebben az országban a férfiak nagyon elkelnek és a magyar ipart még meg kell teremteni. (Előbb a magyar ipart kell megteremteni, ezt kell erőssé, tekintélyessé tenni, hogy ne szégyenlje az iparos, hogy ő mester-ember és ne keressen szolgálai állást; akkor majd a férfiak nagyobb része fog az iparos pályára menni. De előbb nem! És még akkor is igaztalanság volna a férfiakat a tanító pályától elzárni. Szerk.)

HIREK.

— **Hármas esküvő.** Ritka szép eseménynek lezünk tanni e hó 28-ikán, a rom. kath. templomban. Ugyanis Kovács Antal helybeli jó módu gazda férjhez adja Amál leányát, megházasítja István és Kálmán nevű fiát. E hármassal egy, a fent jelzett napon lesz.

— **Lakadalomból a halálba.** Faragó János tiszasülyi lakos a szomszéd tanyára, egy jó barátjához hivatalos volt a lakadalomra. Elis ment. Ott jól is mulatott hajnalig. Ekkor meglegedvén a mulatságot, hazafelé ballagott egyedül. A többiek is azonban már oszladozni és hazafelé indulni kezdtek. Egy ily hazafelé tartó csoport utólérte Faragó Jánost, akit egy kerítés mellett ülve találtak. Rögtön hozzámétek, hogy haza invitálják, de Faragó János nem hajtott a szép szóra, hanem ütlegelni kezdte barátait. Ezek aztán nem törődtek vele, hanem ott hagyták magára. Faragó magára hagyatva szépen visszaült helyére és megfagyott.

— **Isten uja.** Az átányi gyilkost még most sem sikerült kideríteni. És valószínű, már nem is sikerül; mert a gyilkosság

Pihentek kevéssé, aztán újra elindultak a szürke sötétségben. Kifelé iparkodtak az ó-erdőből. De merre van „kifelé”?

Már nem fáztak annyira. Sőt meleget éreztek kezükben, lábukban. Imrének a füle olyan meleg volt, mintha forrázták volna.

De a szél csak nem akart csillapodni. Egy erős roham csaknem elbuktatta őket. Alig bírtak elvánszorogni egy öreg fáig, amelynek erős alsó ágai óriás fekete kigyókként nyultak bele a homályba.

— Nem lehet tovább!

A fiu megkereste a fa enyhe oldalát. Hó is alig volt ott. Leült.

— Ül ide, — mondta, — itt nem ér a szél.

A leány melléje kuporodott.

— Most már mindegy, — mondotta vigasztalón a fiu, — meg kell várunk a holdat. Bolondság is volna tovább botorkálnunk.

Szoroson összebujtak. A leány megoldta hátul a kendőjét, s rátakarta a fiu fejére is.

— Hogy ne fáz — mondotta.

S a kendő végét átvette a fiu mellén.

— Ugy-e, jó így?

— Jó, — felelte hálásan a fiu. —

Irtómód fázott már a fejem.

Osszeguborodtak a vékony pamutkendő alatt. A fejüket összetartották, hogy ne fázzanak.

— Csak volna gyufám, — mondotta a fiu, — tüzet raknék itt a faoldalában.

— A szoknyám is lehasadt, — felelte aggodalmasan a leány.

— A fiu egy marok havat vett fel, a két lába közül. Elgémberedett kezével alig bírta összemarkolni, s a szájába tenni.

— Kutyául szomjas vagyok.

— Én is, — mondotta szomorúan a leány.

S ették a havat.

— No nem lesz ez mindig így, — szólalt meg idő múltán a fiu, — én ugyan nem töltök több telet itthon.

— Hát?

— Fölmegyek Pestre.

— Csak nem?

— De. A varga inasa beszélt, hogy Pesten milyen könnyű az élet. Az ő bátyja semmi mesterséget nem tanult, mégis gyönyörűen él.

— Hogyhogy?

— Hát újságot árul az utczán. Ahány újságot elad, annyi fillér az övé. Száz újságot is elad egy nap, de néha kétszázat is.

— Igaz az?

— Megesküdött szentücsesével, hogy igaz. Én, ha felmegyek, még több újságot is eladok. Mer aszongya a Jani, hogy a kinek jó torka van, meg jó lába, annak szolgál a szerencse. Nekem hát van! Az lesz az élet, Éva! Mindennap zsemlyét eszek! Majd meglátod, ha karácsonyokint

hazajövök... Rám se ismeresz.

Szélroham bugott el fölöttük. Egymáshoz szorultan hallgattak. A fiu behuzta a nyakát.

Aztán a leány szólalt meg:

— Hozz nekem valamit.

— Hozok, amit akarsz.

— Egy kékbársony pántlikát szeretnék, keskenyet, amilyen a jegyző ur leányának van. Azt mondják, nem drága...

— Mindegy, ha drága is. Megveszem én neked, Aztán ha kiszolgáltam a katonaságot, mondok neked valamit Éva: elviszlek magammal. El én. Elveszlek feleségül.

— Oh, hazudsz!

— De Isten szent ücsese nem hazudok.

— Oszlán elviszel Pestre?

— El. Te is árulsz újságot. Kettőn keresünk. Kávét fogunk enni minden reggel.

— De te... hát te... iszen te engem sohse szerettél.

— Nem? Hát nem emlékszel...? Igaz, hogy régen volt... Mikor iskolába jártunk...

A leány még szorosabban simult a fiuhoz. A sötétségben szinte fénylett a szeme. Arcát a fiu arcához szorította. A nyakát félkarral átölelte.

— Te, Imre... — gügyögte boldogan.

(Folyt. köv.)

gyanujával — nem éppen alaptalanul — vádolt Török Istvánt e hó 21-én éjjel, az uton megfagyva találták. Minden büntény ki van zárva, mert semmi nyoma az erőszaknak, a pénzt is megtalálták nála érintetlenül. Hanem megfagyását valószínű az okozta, hogy Török István epileptikus bajban szenvedett, mely őt az uton elérte és a nagy hidegben megfagyott. E tényben a köznép az Isten ujját látja,

— **Uj fertálmester.** Hellebront Gézárt szeretet képviselőnként újabb kitüntetés érte Egerben. Ugyanis megválasztották fertálmesternek a maklári II. negyedben. Ez a választás fényes dokumentum arra nézve, hogy nemesak mi szeretjük és tiszteljük őt, hanem mások is meghajlanak szeretetreméltósága és fényes szónoki sikerei, valamint lekötelező nyájas modora előtt.

— **Pótvásár.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, miszerint a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Füzesabony községben a m. évi december hó 9 és 10-re esett de elmaradt országos vásár helyett f. évi január hó 27-én pótvásár tartassék.

— **Az 1907. évi főszorozás polgári elnökei.** A törvényhatósági bizottság azon feltétellel, hogy a jövő évi ujonczjutalék törvényhozásilag idejekorán meg fog ajánlatni, polgári elnökökül a következőket választotta meg: A hevesi sorozó járásban: Dobóczky Dezső és Holmer Ervin; a pétervásári sorozó járásban: Beniczky György és Fejér Alajos; a gyöngyösi sorozó járásban: Borhy György és Csathó Ödön; a tiszafüredi sorozó járásban: Kékessy Dezső és Jusztusz Gyula; a hatvani sorozó járásban: Kis Ernő és Halász Aladár; az egeri és Eger városi sorozó járásban: Mednyánszky Sándor és Jankovics Dezső; a Gyöngyös városi sorozó járásban: Borhy György és Csathó Ödön. A jövő évben megejtendő utóállítások polgári elnökéül: Mednyánszky Sándor, helyettes elnökül: Jankovics Dezső m. b. tagok választattak meg.

— **Az utcza fia.** A múlt héten Egerben a káptalan utczában egy falusi menyecske hirtelen rosszul lett. Telefonáltak a mentőkért, mikorra azonban a mentők megérkeztek, már nemesak az anyát, hanem egy egészséges fiúcskát is kellett elszállítani, kinek anyja az utcán adott életet.

— **Bizalom** semmiben sem kell annyi, mint szőlőoltványok beszerzésénél. Lelkiismeretesen és szakértelemmel kezelt oltványok minden szőlőbirtokos részére valószínűs főnyeremény, míg meg nem bizható oltványok a várva-várt eredményt nemesak, hogy meg nem hozzák, de fáradozásunkat és munkánkat is értéktelenné tesznek. A legmesszebb menő bizalmat érdemli meg a kitűnő szakértelemmel és pedáns lelkiismeretességgel kezelő „Milleniumtelep” Nagyösz, Torontálmegye, mely műmellékletekkel díszített magyar vagy német vagy román vagy szerb nyelvű főárjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi

— **Tömeges pinczetörés.** A Gimnázium-utczán lévő Erdős-féle ház alatti pinczékben betörők garázdálkodtak az utóbbi hetekben hat ízben is egymásután. Feltörték a pinczék ajtaját, behatoltak s a bérloket érzékenyen megkárosították: elvittek jókora mennyiségű különféle italneműeket. A károsult bérlok és a tulajdonosok följelentették az esetet a rendőrségnek, mely nyomozást indított az ismeretlen tettesek ellen — mindeddig eredménytelenül.

Színészet Hevesen.

Hol most a jó? a barátságos meleg szobában és este a — színházban. Valamint a barátságos meleg szobában jól érzi magát az ember, jókedvre hangolja: úgy melegsik föl az embernek a lelke a színházban. Amilyen fagyosan megy az ember most oda, éppen olyan melegen tér vissza az embernek teste, lelke. A régismert Dombay-pár van most nálunk nyolczadmagával. Ők melegítik föl lelkünket harmonikus és rutinizott kedves játékkal. E hó 20-ikától kezdve mindig mosolygó arccal, derűs, vigkedélylyel távoztunk még a város-ház terméből, hol e fent jelzett társulat tartja előadásait.

Eddig színrekerültek: Virágfakadás, Egy eszébe tea, Nők harcza, Házasság politikája, Kölesönként feleség, A törvénytelen gyermek Chasse Croise és Barátságból című darabok.

Nagyon nehéz bírálatot mondani az egyes szerepekről, mert egyik szebben, jobban, ügyesebben oldja meg feladatát, mint a másik. De mégis egy hasonlatban megpróbálom illusztrálni az előadást. Olyan

ez, mint egy szépen, a legfinomabb árnyalatig betanult zene-darab előadása, a hol már kóta sem kell a zenésznek — mint a Dombay társulatának sem kell — hanem zavartalanul élvezzük az összhang szépségét, a piának finomságát, a crescendo erőteljességét. Gyönyörködünk az egészben. De, ha jól figyelünk: észrevesszük, hogy most a celló dominál, majd a flóta édes-bus hangja érzik jobban, majd a prim-hegedű veszi át a vezérszerepet.

Igy van ez a Dombay harmonikus előadásán is. Gyönyörködünk a harmonikus előadásban. De mégis, hol egyik, hol másik ragadja meg lelkünket. A Nők harcában és a Törvénytelen gyermekben Dombayné érvényesítte legjobban magát. Azt a lelki harcot, azt a lelki tusát, melyet anyai szive a szerelemmel vívott, itt domborította ki legjobban, s itt mutatta meg, hogy mily finoman ügyes érzelem-festő. B. Berényi Gizella szintén a Törvénytelen gyermekben vált ki temperamentumos játékkal. G. Berényi Ida mindig kedves, bájos jelenség a színpadon. Erdős Jolán Chasse Croise-ben volt ügyes. Beleznay Ferencz is mindig elegáns, szalon színész. Gabos Ferencz a Barátságból című darabban nagyon elemében volt. Gyakran megkaczagtatta a közönséget; taps lett érte a jutalma.

Dombay uramnak pedig ne essék zokon, hogy utoljára hagytam; neki ez mindegy, mert ő, ugysis első az első között. Finoman kidolgozott játékkal, elegáns megjelenésével, mindig uralkodik a közönségen.

Referens.

Kiss József és Kiss Jóákhim

férfi és női czipészek HEVESEN.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy Hevesen Frank Zsigmond

mellett levő üzlet helyiségben

czipész üzletet nyitottunk.

hol sajátkezüleg készítünk a legmagasabb igényeknek is megfelelő női és uri sevron és box czipőket, csizmákat, a legújabb divat szerint, a legolcsóbb árak mellett.

Javítások gyorsan és pontosan és a legrövidebb idő alatt eszközöltetnek.

Becsés pártfogását kérve

Kiváló tisztelettel:

Kiss József és Kiss Jóákhim.

Fontos minden menyasszonynak!

Szükséglete beszerzése előtt ne mulassza el
 (alapított 1846.)

Tausky J. Fiai
 ruha- és fehérneműek-gyárától
Pozsony

a speciális árjegyzéket, mely különféle czélszerűen összeállított kelengye-költségvetéseket tartalmaz. bérmentesen meghozatni.

Megbízható cég! Pontos kiszolgálás!
 Jutányos szabott árak!
 Kiváló munka! Jó anyag!

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

A ki egészséges, olesó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

Vity Miklós lelkiismeretesen vezetett oltványtelepéhez Csanádon Torontálmegyében, ahol szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és síma zöldoltványok, bor- és csemegefajok, valamint amerikai síma és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolesőbb árban kaphatók. — Szőlőugásnak külön e célra választott fajok. — Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak egy: Miskolc, 1906. szept. 12.

Van szerencsém értesíteni, hogy a f. év tavaszán Öntől rendelt 2600 db. szőlőoltvánnyal teljesen meg vagyok elégedve, szépen fejlődnek. Őszi iltetésre tisztelettel kérem a következőket előjegyzésbe venni: Passatuti gyökeres zöld oltványból 20 db. és Riparia Portalis gyökeres alany vesszőkből 300 dbot és tisztelettel kérem azt annak idején, — ha írok — azonnal küldeni szíveskedjék.

Szívélyes üdvözléssel VITLIS GYÖRGY.

SZAKVÉLEMÉNYEK

AZ

ESTERHAZY COGNACRÓL:

A magy. kir. műegyetem borászati laboratóriuma által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy cognacot

betegünknek alkalmaztuk és azt sikeresen használva mint kitűnő minőségűt és a francia Cognacokkal vetekedő a legjobban ajánlhatjuk.

DR. TAUFFER VILMOS
 egyetemi tanár.

DR. STILLER BERTALAN
 egyetemi tanár.

DR. RÉCZEY IMRE
 egyetemi tanár.

DR. PETRIK OTTÓ
 egyetemi tanár.

DR. KÉTLY KÁROLY
 egyetemi tanár.

DR. ANGYAN BÉLA
 egyetemi tanár.

DR. POÓR IMRE
 kir. tanácsos, egy. tanár.

DR. BARON JÓNÁS
 egyetemi tanár.

AZ

ESTERHAZY COGNAC

MINDEN ELŐKELŐ FÜSZER- ÉS CSEMEGE-KERESKEDÉSBN KAPHATÓ.

1-11

A HEVES ÉS VIDÉKE KIADÓHIVATALA

ADLER JÓZSEF könyvnyomdája

HEVESÉN.

Alapszabályok
 Zárszámadások
 Egyházi, községi
 És egyéb hivatalos ...
 Nyomtatványok
 Körlevelek
 Levélborítékok
 Számlák
 Levélfejek
 Falragaszok

Elvállal s készít
 izléses kivitelben mindennemű
NYOMTATVÁNYOKAT
 jutányos árak mellett.

Vidéki rendelések pontosan teljesítenek.

Báli és menyegzői ...
 Meghívók
 Eljegyzési
 Kártyák
 Étlapok
 Tánczrendek
 Névjegyek
 Gyászlapok
 stb. a nyomdai szakba
 vágó nyomtatványok
 készítése

Községi és ügyvédi nyomtatványok raktára.

Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.